

sun ärdoste, hallastage mo peale, andke armo! Agga funningas wastas: „Arra sonni, püksid mahha!” —

Kui ma nüüd sàrgi wåel seàl nago tulles seisin, fas surma woi hirmust juhtlust — hùdis funningas jàlle. „Toge mulle ro takka se must laegas seie!”

Oh Jummal, oh Jummal! mis minnuist waehest nüüd saab! mòtlesin minna, fui ma sedda musta laegast näggin, eggas seàl minno arwates head sees polnud: fas monni hukkamisse woi pinamisse riisi. Pannin käed risti, ondsin ennast Jummalal hõleks, fui funningas, felle ette laegas mahha pandi mulle ütles: „Te lahti, mata mis saest arwad?

Oh Jummal taewas! fui kane üles töstsin, läksid mo silmad üsna kirjuks, polnud muud middagi laekas fui must firriko öppetaja üllikond ja walged lehhed peäl. Keit se teggi mind otsego juhmisks ja uimaseks, funni funninga heàl mind jàlle nago unnest

årratas — ta ütles: „Nüüd panne ennast üks kaks kolm ridesse, ja siis panne tåhhele, mis ma rágin!” — Toge rutto nelli trummo seie ja pange tossin püssisid peale, et ráåstool saab, se frenadir peab meile tånnna juhtlust teggema. „Kas sa kuled!” ütles ta minno waste: „sa pead meile tånnna juhtlust teggema, ma tahhan kuulda, fas sa middagi olled öppind. Olled sa fui mees, siis saad sedda musta worrandust (firriko öppetaja mundert) ennesele, keige sellega, mis seàl jures on; olled sa folis laisk olnud, siis saad wanna kamsoli jàlle taggasj. No nüüd! katsu et sa trummude peale saad! pitkalt posse tarvis, agga hästi!”

Mis orro mul seàl olleks olnud — rákis noor mees eddas — fui ma nenda umbes olleks piddand peale hakkama. Agga keige selle kohhe aastase tenistusse aial ollin allati omma salmikesse ülle järrele mòtlemas ja ennast otsekui selle waste walmistamas, et fui Jummal iai mulle sedda jõonne peaks andma, et ma lahti saan, mul siis kohhe es-